

คำชี้แจง

ใบงานที่ ๓ เรื่อง การเก็บข้อมูลด้านกายภาพในท้องถิ่น

การเก็บข้อมูลด้านกายภาพในท้องถิ่น เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านสภาพภูมิประเทศ ลักษณะดิน แหล่งน้ำ อุณหภูมิ ปริมาณแสง ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ของทรัพยากรกายภาพในท้องถิ่น

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ทราบสภาพภูมิศาสตร์ในท้องถิ่น
๒. เพื่อให้ทราบศักยภาพของทรัพยากรกายภาพในท้องถิ่น
๓. เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในอนุรักษ์ทรัพยากรในท้องถิ่น

วัสดุ/อุปกรณ์

๑.
๒.
๓.
๔.

วิธีการ

๑. สํารวจเก็บข้อมูลในสภาพพื้นที่จริงในท้องถิ่น
๒. สอบถาม บันทึกข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในท้องถิ่น
๓.

สิ่งที่ได้รับจากการทำใบงาน

๑.
๒.
๓.
๔.
๕.

ใบงานที่ ๓
เรื่อง การเก็บข้อมูลด้านกายภาพในท้องถิ่น

๑๒. สภาพภูมิประเทศ เช่น เป็นที่ราบ ลุ่ม ลาดเอียง ภูเขา ป่าพรุ ป่าชายหาด ป่าชายเลน

พื้นที่

๑๓. ลักษณะดิน

ชุดดิน.....

ความอุดมสมบูรณ์ของดิน

๑๔. แหล่งน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติ (จำนวน ความกว้าง ความยาว ปริมาณน้ำ มีน้ำตลอดปี หรือเป็นฤดูกาล)

แม่น้ำ.....

ห้วย

หนอง

คลอง

บึง.....

แหล่งน้ำชลประทาน (จำนวน ความกว้าง ความยาว ปริมาณน้ำ มีน้ำตลอดปี หรือเป็นฤดูกาล)

เขื่อน.....

อ่างเก็บน้ำ

คลองชลประทาน

ฝาย.....

ฝายชะลอความชุ่มชื้น จำนวน.....ครอบคลุมพื้นที่.....

ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปี มิลลิเมตร

ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยสูงสุดต่อปี มิลลิเมตร ช่วงเดือน

ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่ำสุดต่อปี มิลลิเมตร ช่วงเดือน

ปริมาณความต้องการใช้น้ำเปรียบเทียบกับปริมาณน้ำที่มีในพื้นที่

- ☐ เพียงพตลอดปี
- ☐ น้ำแห้งในช่วงเดือน.....
- ☐ น้ำท่วมในช่วงเดือน.....

คุณภาพของน้ำดื่ม

- ☐ ปนเปื้อนโลหะหนัก
- ☐ ปนเปื้อนจุลินทรีย์
- ☐ น้ำสะอาดไม่มีปัญหาการปนเปื้อน

๑๕. อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส) : เช้า..... °C เที๋ยง..... °C เย็น..... °C
 ณ พื้นที่เก็บโดยรวมต่อวัน สูงสุด..... °C ต่ำสุด..... °C

๑๖. ปริมาณแสง (เปอร์เซ็นต์ความเข้มแสง) :

เข้า.....% เพียง..... % เย็น..... %

๑๗. พิกัดทางภูมิศาสตร์ (GIS) ค่า X : ค่า Y :

ใบความรู้ ใบงานที่ ๓
ใบงานที่ ๓ เรื่องการเก็บข้อมูลด้านกายภาพในท้องถิ่น

สภาพ	น. ความเป็นธรรมชาติหรือธรรมชาติ เช่น สภาพความเป็นอยู่ สภาพดินฟ้าอากาศ, ลักษณะในตัวเอง; ภาวะ, ธรรมชาติ. (ป.สภาวะ ส.สภาพ) สภาพเดิม น.ลักษณะหรือภาวะหรือธรรมชาติที่เป็นมาแต่แรก. สภาพ-, สภาพะ [สะพาอะ-] น.สภาพ เช่น สภาพะดินฟ้าอากาศ (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๒ หน้า ๑,๑๒๓)
ภูมิประเทศ	ภูมิประเทศ [พูมิ-] น.ลักษณะทางกายภาพและทางธรรมชาติของแผ่นดิน รวมถึงความสูงต่ำของผิวโลก ทะเลสาบ ถนนหนทาง และเมืองต่างๆ.
ภูมิศาสตร์	[พูมิ-] น. วิชาที่ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติกับสังคมที่ปรากฏในดินแดนต่างๆ ของโลก.
ภูมิศาสตร์กายภาพ	น.วิชาภูมิศาสตร์แขนงหนึ่ง ศึกษาเน้นหนักในเรื่องลักษณะและการเปลี่ยนแปลงทางธรรมชาติที่แวดล้อมตัวๆ มนุษย์ (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๒ หน้า ๘๒๕)
ภูมิอากาศ	น.อากาศประจำถิ่น,ลักษณะอากาศเฉลี่ยของภูมิภาคแห่งใดแห่งหนึ่งในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นเดือน เป็นปีหรือเป็นศตวรรษก็ได้ (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๒ หน้า ๘๒๖)
ที่ราบ	น. ภูมิประเทศที่เป็นที่ราบซึ่งอาจจะราบเรียบหรือมีลักษณะเป็นลูกคลื่น โดยปกติความสูงต่ำของพื้นที่ในบริเวณนั้นจะแตกต่างกันไม่เกิน ๑๕๐ เมตร (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๒ หน้า ๕๓๑)
ลุ่ม	ว. ต่ำ (ใช้แก่ลักษณะพื้นดินซึ่งรับน้ำที่ไหลท่วมได้หรือน้ำขึ้นถึง) เช่น ที่ลุ่ม ที่ราบลุ่ม, ตรงข้ามกับดอน (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๒ หน้า ๑,๐๑๙)
ลาดเท	น. พื้นผิวที่เอียงลาดจากบริเวณที่สูงกว่าไปสู่ที่ต่ำกว่า (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๒ หน้า ๑,๐๑๖)
ภูเขา	น. พื้นที่ที่มีระดับสูงขึ้นจากบริเวณรอบๆ ตั้งแต่ ๖๐๐ เมตรขึ้นไป (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๒ หน้า ๘๒๕)
ป่า	น. ที่ที่มีต้นไม้ต่างๆ ขึ้นมา,ถ้าเป็นต้นสักเรียกว่า ป่าสัก, ถ้าเป็นต้นรัง เรียกว่า ป่าร้าง, ถ้ามีพรรณไม้ชนิดใดชนิดหนึ่งขึ้นอยู่มาก ก็เรียกตามพรรณไม้นั้น เช่น ป่าไผ่ ป่าคา ป่าหญาคา; ป่าชายเลน, ป่าเลน น. ป่าที่อยู่ตามชายหาดทะเลที่มีเลนและน้ำทะเลขึ้นลง ต้นไม้ในป่าประเภทนี้มักมีรากงอกอยู่เหนือพื้นดินเพื่อค้ำยันลำต้นโดยมากเป็นไม้โกงกาง แสม และลำพู
ป่าดงดิบ,ป่าดิบ	น. ป่าไม้ที่มีอยู่ทั่วไปในเขตร้อน ฝนชุก เป็นป่าไม้สีเขียวไม่ผลัดใบ
ป่าดิบ	น. ป่าที่มีต้นไม้ขึ้นหนาแน่น
ป่าเบญจพรรณ	น. ป่าที่มีไม้หลายพรรณคละกัน
ป่าโปร่ง	น. ป่าที่มีต้นไม้ใหญ่ขึ้นไม่หนาแน่นนัก
ป่าผลัดใบ	น. ป่าไม้ที่ผลัดใบหรือสลับใบในบางฤดู
ป่าละเมาะ	น.ที่โล่งมีพุ่มไม้เล็กๆ เป็นหย่อมๆ (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๒ หน้า ๖๙๐-๖๙๑)

ดิน	๑ น. ชื่อธาตุอย่างหนึ่งในธาตุทั้ง ๔ คือ ดิน น้ำ ไฟ ลม, วัตถุธาตุของพื้นโลกที่ใช้สำหรับปลูกพืชผลหรือปั้นสิ่งต่างๆ เป็นต้น (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๒ หน้า ๔๐๗)
แม่น้ำ	น. ลำน้ำใหญ่ซึ่งเป็นที่รวมของลำธารทั้งปวง (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๒ หน้า ๘๗๗)
ห้วย	น. แอ่งน้ำลึกกว้างมีทางน้ำไหลจากภูเขาเข้ามาซึ่งอยู่ตลอดปี หรือแห้งเป็นบางครั้ง (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๒ หน้า ๑,๒๗๕)
หนอง	๑ [หนอง] น.แอ่งน้ำ (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๒ หน้า ๑,๒๔๒)
คลอง [คลอง]	น. ทางน้ำหรือลำน้ำที่เกิดขึ้นเองหรือขุดเชื่อมกับแม่น้ำหรือทะเล; ทาง, แนว, เช่น คลองธรรม
คลองส่งน้ำ	น. ลำน้ำที่ขุดขึ้นเพื่อใช้ในการชลประทาน (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๒ หน้า ๒๒๖)
ชลประทาน	[ชลละ-, ชน-] น. การทดน้ำและระบายน้ำเพื่อการเพาะปลูก เป็นต้น (พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.๒๕๕๒ หน้า ๓๔๗)